

■ RINGGATAS FORLENGELSE

Om kart og terreng

På kartet ser Ringgatas forlengelse gjennom Østbyen ganske grei ut. En grå linje som snor seg mellom husene, sirlig tegnet av arkitekter og byplanleggere med sans for sikttlinjer og trafikkavviklingsmodeller. Står du ved foten av Enerhau-

gen blir bildet et annet. Veggen må legges på ei enorm fylling fra CCs parkeringsplass, over Utstillingsplassen, i sving over taket på tennisklubbens klubbhus og opp på toppen av fjellknausen. Denne fyllinga blir et brutalt inngrep i området og veggen vil utgjøre en 17,5

meter bred støyende barriere tvers gjennom Østbyen og Briskebyen. Pent og ryddig på kartet, men svært ødeleggende for en attraktiv del av Hamar by.

Jørgen Rogne
sekretær i Østbyen vel og folkevalgt for BBL

■ ØSTLENDINGEN MENER

Fortsatt trengs mange desimaler for å beskrive ulykkesrisikoen ved en togreise. Dette kan tilskrives innarbeidede rutiner for gransking og oppfølging, der enhver ulykke skal bidra til å redusere statistisk sannsynlighet for en ny.

■ GUDBRANDSDØLEN DAGNINGEN MENER

I dag er vi trolig i bås med andre som egentlig ikke skjønnte hva forliket innebar, som trodde at prioritering av beitedyr faktisk betydde effektivt vern mot rovdyr. Håpet om redusert konfliktnivå i rovdyrdebatten er i ferd med å bli syltynt.

Et kommunalt demokrati?

Ingen er vel som nordmenn, så sterkt opptatt av at demokratier blir innført i stater verden over.

■ MENINGER

Einar Lang-Ree

Den pågående «arabiske våren» i Midtøsten og middelhavsland, holder liv i den norske holdningen. Alle andre steder skal ha det som hos oss.

Hvordan praktiseres så denne styreformene her hos oss, denne som vi er så stolte av, praktisert av oss i generasjoner? Er det kanskje likevel slik at i virkeligheten kan avgjørelser angående lokalsamfunnet for eksempel dirigeres fra avisredaksjoner?

■ Et helt ferskt eksempel kan vi hente fra Hamar Arbeiderblad nylig. Her ble det besluttet «å kjøre» en sak på vegne av en

Hamar-borger. Han hadde ikke noen utsikt mot Mjøsa, fra sin leilighet i Torggata. Trær og busker stengte for utsynet. Umiddelbart stiller byens ordfører opp i avisen. Og, slik folk må forstå ham, garanterer for at Strandgateparken skulle ryddes. Så mannen, en av byens 30.000 innbyggere, skulle få et glimt av Mjøsa.

■ Fra boligene i de tre gjennomgående gatene, Torggata, Grønnegata, og Østregate, finnes knapt noen som helst utsikt mot sør/vest, siden gatene går parallelt med mjøskanten. Alle som bor i disse gatene har nok derfor måttet avfinne seg med, helt fra de etablerte seg der, at mjøsglimt ville det bli lite av. Få hadde nok tro på at kommunal velvilje skulle kunne ordne en slik sak.

■ Vi andre byens borgere, vi ser på Strandgateparken som et stort og viktig fellesgode. Et sted som skal være til hygge og nytte for alle byens borgere, hvor de enn måtte bo. Til beste også for

turister og andre som besøker oss. Dermed vil det måtte være parkens totale utseende, som et av byens viktigste miljøer, som må ha det enerådende argumentet, når det gjelder utforming og stell av denne parken. Så viktig er denne parken for hele byen, at avgjørelser om inngrep utenom vanlig vedlikehold, bare skal kunne fattes i kommunestyret. Verdig et demokrati.

■ Ubetenksomt nok utgir ordføreren seg som om han har myndighet til, på stående fot i avisredaksjonen, å kunne avgi løfte i en slik sak overfor denne ene av byens borgere. Ordføreren stiller seg dermed straks i utakt med de demokratiske spilleregler. Uansett ville han ha hatt store problemer med å tilfredsstille alle beboerne i byens tre hovedgater, om han ikke fortsetter å fjerne trær i parken. Beboeren i Torggata lager jo en avgjørende presedens.

■ Lokaldemokrati i praksis? Avisredaksjonen legger avgjørende føringer i sitt oppslag, leder derved ordføreren ut i ulendt terreng, som ender med at kommunestyret settes ut av spill. På denne måte får beboeren sin utsikt. Fordi ei avis har makt til å gå en slik veg, når de bestemmer seg for det. Demokrati i praksis?

TRÆR: Strandgateparken, utsikt eller ikke utsikt.

FOTO: TROND LILLEBO

” Avgjørelser om inngrep utenom vanlig vedlikehold, skal bare kunne fattes i kommunestyret. Verdig et demokrati.

EINAR LANG-REE

Et bilde av meg selv løpende langs Ridehusstranda ut mot Domkirkeodden lyste mot meg, og jeg kjøpte sko til å løpe ute i og pakket ned pent brukte treningsklær.

Janne Bjørgan hadde satt seg noen mål for sommeren i Hamar. Mer om det i «God dag» på siste side i dagens avis.

«UENIG MED HA OM PRØYSEN»

Enig med Dobloug

■ Det er godt å lese at vi Jønsberg-kamerater fortsatt har «huggu» i behold. På Jønsberg var jo kuhold Per Doblougs store interesse, uten at jeg visste og han viste ikke at han kunne underholdt oss med OBO.

■ Jeg er helt enig i at redaktøren må ha tatt en pils for mye når han kan stadfeste at etter 2041 er Prøyssen glemt. Hvorfor ikke 3041? Jeg er også enig i at det er Alf Prøysens særegne evner til å skape «fred på jorden» og gjennom det var hans dikning lett å tonesette. Bare tenk på de ordene «graset er grønt for alle». Han unngår med de få ordene at det er ikke lov å gå i en spirende kornåker selv om den er grønn. Håper vi kan vi kan gå hånd i hånd til festivalen i 2014. Men vi må ta en generalprøve først, for det kan hende at det er flere som kan tenke seg å henge på.

Mikkel Hoel

PRØYSEN: Med særegne evner. Her i 1958.

FOTO: NTB SCANPIX

GRATIS P-PILLER

KrFs «sex-sukkertøy»

■ Mange lurer på om ledelsen i KrF har fått solstikk i sommervarmen når de nå går ut og anbefaler gratis utdeling av p-piller til jenter under 25 år. Anslagsvis vil det koste ca. 100 millioner kroner pr. år.

■ Millioner brukt på denne måten er en direkte oppfordring til mer ubeskyttet sex. Det gir mer kjønns sykdommer, HIV – smitte mv. En av våre fremste medisinske professorer på dette fagfelt sa på NRK TV fredag kveld 26. juli at gratis utdeling av p-piller må frarådes til ungdom. Pillene har mange bivirkninger som økt risiko for både blodpropp, brystkreft, økt

venerisk smittefare mv. De må derfor ikke deles ut som gratis «sex-sukkertøy», sier professoren.

■ Rapporten Helsedirektoratet har gitt ut om dette karakteriserte hun som mangelfull og misvisende. Regjeringen ved Helse- og omsorgsministeren viser ansvar når de sier et klart nei til utdeling av gratis p-piller til ungdom. De bruker i stedet store beløp årlig på en moralsk opprustning for mer beskyttet og ansvarlig sex blant ungdom. Det er dette som trengs og ikke gratis «sex-sukkertøy» til ungdom.

Andor Norman